Opdracht: Grenzen

Grenzen zijn overal. Soms zichtbaar, soms voelbaar. Ze kunnen beschermen of beperken, verbinden of scheiden. Dit thema nodigt uit om te onderzoeken waar iets ophoudt en iets anders begint. Denk aan lichamelijke grenzen, morele grenzen, grenzen in relaties, in tijd of in jezelf.

Het thema mag breed en poëtisch worden uitgewerkt, mits het duidelijk herkenbaar aanwezig is in het gedicht.

Kaders voor het gedicht:

- Vrije versvorm.
- Het gedicht bevat een titel.
- Vermijd clichés rondom muren, hekken of lijnen; zoek naar een persoonlijke invalshoek.
- Laat de grens voelbaar worden, in plaats van haar uit te leggen.

Niets meer en niets minder

En zo zaten we aan tafel,
thee te drinken met z'n twee.
En was het dat ze zei:

Als je bent aangekomen
aan het einde van je kunnen
voelt dit misschien als een grens
een stop, een einde,
een plek waar je vooral
je eigen tekortkomingen ziet.

Toch, in mijn beleving
laat een grens alleen weten
dat iets genoeg is geweest,
dat je toe bent aan iets nieuws.

Ze zweeg,
nam een slok van haar afgekoelde thee
en keek me gemoedelijk aan.

Veel meer moet je er niet van maken.
Een mens kan zich verliezen
in piekeren en twijfelen,
malen en denken,
ruimte maken voor spijt.

Maar als het je lukt
een grens te zien
zoals ze in oorsprong is bedoeld,
zul je begrijpen:
een grens is niets anders dan een lint.

Een vlag,
dapper wapperend in de wind,
heel anders dan vaak wordt verteld of gedacht.
Een grens is niet bedoeld om te beperken,
ze heeft een andere taak.

Zoals die koe daarginds,
of de boom wat verderop.
Ze markeren het punt
waar je een nieuwe weg kunt gaan,
naar een plek waar je nog niet eerder was.

En daarmee te laten voelen
dat je mag vertrouwen,
ondanks je onzekerheid,
en misschien met een klein beetje vrees
dat je mogelijkheden groter zijn dan je denkt.

Simpelweg omdat je dit
nog niet eerder hebt meegemaakt.
Misschien fronste ik,
of lag er verbazing in mijn blik,
waardoor ze zei:

Je hoeft het niet te weten.
Niet uit te vogelen.
Helemaal niets.
Het enige wat een grens vraagt
is om stil te staan.
En te ervaren.

Niets meer.
Niets minder.
Juist daarin schuilt de kracht.

Een grens is niet bedoeld
om je te beperken,
maar om je te sterken.

Ze geeft je moed
om verder te gaan
op je pad.

Even raakte haar hand de mijne.

‘Niets meer.
Niets minder,’
herhaalde ze zacht.